

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 14ης Οκτωβρίου 1999 *

Στην υπόθεση C-223/98,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Kammarrätten i Stockholm (Σουηδία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο διαδικασίας που κίνησε η

Adidas AG,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 3295/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, περί μέτρων απαγόρευσης της ελεύθερης κυκλοφορίας, της εξαγωγής, της επανεξαγωγής και της υπαγωγής υπό καθεστώς αναστολής των εμπορευμάτων παραποίησης/απομίμησης και των αναπαραχθέντων χωρίς άδεια (πειρατικών) (ΕΕ L 341, σ. 8),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, πρόεδρο τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J.-P. Puissochet και M. Wathelet (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: Γ. Κοσμάς
γραμματέας: R. Grass

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

- η Βελγική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον J. Devadder, διευθυντή διοικήσεως στη νομική υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών, Εξωτερικού Εμπορίου και Συνεργασίας για την Ανάπτυξη,
- η Ιταλική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον καθηγητή U. Leanza, προϊστάμενο της υπηρεσίας διπλωματικών διαφορών του Υπουργείου Εξωτερικών, επικουρούμενο από τον O. Fiumara, avvocato dello Stato,
- η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη L. Ström, νομικό σύμβουλο,

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 10ης Ιουνίου 1999,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με απόφαση της 16ης Ιουνίου 1998, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 18 Ιουνίου 1998, το Kammarrätten i Stockholm υπέβαλε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 3295/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, περί

μέτρων απαγόρευσης της ελεύθερης κυκλοφορίας, της εξαγωγής, της επανεξαγωγής και της υπαγωγής υπό καθεστώς αναστολής των εμπορευμάτων παραποίησης/απομίμησης και των αναπαραχθέντων χωρίς άδεια (πειρατικών) (EE L 341, σ. 8, στο εξής: κανονισμός).

2 Το ερώτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο προσφυγής που άσκησε η Adidas AG, δικαιούχος στη Σουηδία ενός σήματος για διάφορα αθλητικά είδη καθώς και αθλητικά και καθημερινά ενδύματα, κατά της αρνήσεως του σουηδικού τελωνείου της Arlanda να της αποκαλύψει την ταυτότητα του παραλήπτη εμπορευμάτων τα οποία δέσμευσε η αρχή αυτή διότι υπήρχαν υποψίες ότι έφεραν σήμα κατά παραποίησης/απομίμησης του σήματος Adidas.

Ο κανονισμός

3 Ο κανονισμός, σύμφωνα με τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη του, σκοπεί στη με κάθε μέσον παρεμπόδιση της διαθέσεως στην αγορά εμπορευμάτων που φέρουν σήμα κατά παραποίησης/απομίμησης και πειρατικών εμπορευμάτων και την προς τούτο λήψη μέτρων για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του παρανόμου εμπορίου των εμπορευμάτων αυτών.

4 Συναφώς, ο κανονισμός καθορίζει, αφενός, τους όρους επεμβάσεως των τελωνειακών αρχών, όταν εμπορεύματα για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι φέρουν σήμα κατά παραποίησης/απομίμησης ή ότι είναι πειρατικά αποτελούν αντικείμενο διασάφησης για να τεθούν σε ελεύθερη κυκλοφορία, να εξαχθούν ή να επανεξαχθούν, ή ανακαλύπτονται κατά την άσκηση ελέγχου επί εμπορευμάτων υπαχθέντων σε καθεστώς αναστολής (άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού), και, αφετέρου, τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνουν οι αρμόδιες αρχές όσον αφορά τα εν λόγω εμπορεύματα, οσάκις αποδεικνύεται ότι όντως φέρουν σήμα κατά παραποίησης/απομίμησης ή ότι είναι πειρατικά (άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού).

5 Κατά το άρθρο 3 του κανονισμού, ο δικαιούχος βιομηχανικού ή εμπορικού σήματος, ο φορέας δικαιώματος δημιουργού ή συγγενών δικαιωμάτων ή δικαιώματος επί

σχεδίου ή προτύπου (στο εξής: φορέας του δικαιώματος) μπορεί να υποβάλει στην αρμόδια υπηρεσία της τελωνειακής αρχής γραπτή αίτηση επεμβάσεως των τελωνειακών αρχών όσον αφορά εμπορεύματα για τα οποία έχει υπόνοιες ότι φέρουν σήμα κατά παραποίηση/απομίμηση ή ότι είναι πειρατικά. Η αίτηση αυτή συνοδεύεται από περιγραφή των εμπορευμάτων και από δικαιολογητικά αποδεικνύοντα το δικαίωμά του. Πρέπει επίσης να διευκρινίζεται η διάρκεια της ζητούμενης επεμβάσεως των τελωνειακών αρχών. Εξάλλου, ο φορέας του δικαιώματος πρέπει να παρέχει κάθε άλλη χρήσιμη πληροφορία προκειμένου η αρμόδια τελωνειακή υπηρεσία να είναι σε θέση να αποφασίσει έχοντας πλήρη γνώση της υποθέσεως, χωρίς ωστόσο οι εν λόγω πληροφορίες να συνιστούν προϋπόθεση του παραδεκτού της αιτήσεως. Στη συνέχεια, η αρμόδια τελωνειακή υπηρεσία εξετάζει την αίτηση και ενημερώνει αμελλητί και εγγράφως τον αιτούντα σχετικά με την απόφασή της.

- 6 Κατά το άρθρο 4 του κανονισμού, η τελωνειακή αρχή μπορεί να δεσμεύσει το εμπόρευμα και αυτεπαγγέλτως εφόσον, κατά τη διάρκεια ελέγχου στο πλαίσιο μιας από τις τελωνειακές διαδικασίες του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού και πριν κατατεθεί ή γίνει δεκτή αίτηση του φορέα του δικαιώματος, καταστεί προφανές για το τελωνείο ότι το εμπόρευμα φέρει σήμα κατά παραποίηση/απομίμηση ή είναι πειρατικό. Βάσει των κανόνων του οικείου κράτους μέλους, η ίδια αρχή μπορεί να ενημερώσει τον φορέα του δικαιώματος, εφόσον τον γνωρίζει, για το επαπειλούμενο έγκλημα. Στην περίπτωση αυτή, η τελωνειακή αρχή μπορεί να αναστείλει τη χορήγηση της άδειας παραλαβής ή να δεσμεύσει το εμπόρευμα επί τρεις εργάσιμες ημέρες, ώστε ο φορέας του δικαιώματος να μπορέσει να καταθέσει αίτηση επεμβάσεως σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού.
- 7 Το άρθρο 5 του κανονισμού ορίζει ότι η απόφαση που δέχεται την αίτηση του φορέα του δικαιώματος ανακοινώνεται αμέσως στα τελωνεία του κράτους μέλους τα οποία ενδέχεται να αφορά το ζήτημα των εμπορευμάτων που φέρουν σήμα κατά παραποίηση/απομίμηση ή των πειρατικών εμπορευμάτων, στα οποία αναφέρεται η εν λόγω αίτηση.
- 8 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού, όταν το τελωνείο, στο οποίο έχει διαβιβαστεί βάσει του άρθρου 5 του κανονισμού η απόφαση που δέχεται την αίτηση του φορέα του δικαιώματος, διαπιστώσει, αφού ενδεχομένως συνεννοηθεί με τον αιτούντα, ότι συγκεκριμένα εμπορεύματα ανταποκρίνονται στην

περιγραφή των εμπορευμάτων παραποίησης/απομίμησης ή των πειρατικών που περιέχεται στην εν λόγω απόφαση, αναστέλλει τη χορήγηση αδείας παραλαβής ή προβαίνει σε δέσμευση των εμπορευμάτων αυτών.

- 9 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού, διάταξη που αποτελεί το επίκεντρο της υπό κρίση υποθέσεως:

« Το τελωνείο ενημερώνει αμελλητί την υπηρεσία που εξέτασε την αίτηση σύμφωνα με το άρθρο 3. Η υπηρεσία ή το τελωνείο ενημερώνουν αμέσως τον διασαφηστή και τον αιτούντα την παρέμβαση. Τηρώντας πάντοτε τις ισχύουσες εθνικές διατάξεις περί προστασίας των πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα και του εμπορικού, βιομηχανικού και διοικητικού απορρήτου, το τελωνείο ή η υπηρεσία που εξέτασε την αίτηση γνωστοποιεί στον κάτοχο του δικαιώματος, κατ' αίτησή του, το όνομα και τη διεύθυνση του διασαφηστή και, εφόσον είναι γνωστά, του παραλήπτη, ώστε να μπορέσει να προσφύγει στις αρχές τις αρμόδιες για να αποφασίσουν επί της ουσίας. Το τελωνείο παραχωρεί εξάλλου στον αιτούντα και σε πάντα ενδιαφερόμενο για μια ενέργεια που αναφέρει το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', δυνατότητα επιθεώρησης των εμπορευμάτων των οποίων η χορήγηση αδείας παραλαβής έχει ανασταλεί ή που έχουν δεσμευθεί.»

- 10 Η αναστολή της χορήγησης αδείας παραλαβής ή η δέσμευση των εμπορευμάτων είναι προσωρινές. Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού, εάν, εντός δέκα εργασίμων ημερών από την κοινοποίηση της αναστολής της χορήγησης αδείας παραλαβής ή της δέσμευσης, το τελωνείο που προέβη στην αναστολή ή στη δέσμευση δεν έχει ενημερωθεί για την παραπομπή του θέματος στην αρχή που είναι αρμόδια να αποφανθεί επί της ουσίας ή εάν δεν έχει ανακοινωθεί στο εν λόγω τελωνείο η λήψη συντηρητικών μέτρων από την εξουσιοδοτημένη αρχή, η παραλαβή των εμπορευμάτων εγκρίνεται, τηρουμένων όλων των τελωνειακών διατυπώσεων, και η δέσμευση αίρεται. Εάν απαιτείται, η ως άνω προθεσμία μπορεί να παραταθεί για δέκα εργάσιμες ημέρες το πολύ.

- 11 Εξάλλου, ο κανονισμός προβλέπει ορισμένες εγγυήσεις υπέρ του διασαφητή και του παραλήπτη των εμπορευμάτων που υποβλήθηκαν σε έλεγχο.

12 Πρώτον, το άρθρο 3, παράγραφος 6, του κανονισμού ορίζει τα εξής:

« Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτήσουν από τον κάτοχο του δικαιώματος, εφόσον η αίτησή του έχει εγκριθεί ή εφόσον μέτρα παρέμβασης του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', έχουν ληφθεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 1, τη σύσταση ασφάλειας, με σκοπό:

- την κάλυψη της ενδεχόμενης ευθύνης του έναντι προσώπων θιγομένων από ενέργεια που αναφέρει το άρθρο 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', εάν διαδικασία κινηθείσα κατ' εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 1, δεν συνεχιστεί εξαιτίας πράξης ή παράλειψης του κατόχου του δικαιώματος, ή εάν διαπιστωθεί στη συνέχεια ότι τα οικεία εμπορεύματα δεν είναι προϊόντα παραποίησης/απομίμησης ή πειρατικά και
- την εξασφάλιση της καταβολής των δαπανών που έχουν ανακύψει σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, λόγω της διατήρησης των εμπορευμάτων υπό τελωνειακό έλεγχο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 6.»

13 Δεύτερον, κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού:

« Όταν πρόκειται περί εμπορευμάτων για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι παραβιάζουν δικαιώματα επί σχεδίων ή προτύπων, ο [κύριος], ο εισαγωγέας ή ο παραλήπτης τους μπορεί να επιτύχει την παραλαβή των εμπορευμάτων αυτών ή την αποδέσμευσή τους, μέσω της σύστασης ασφάλειας, εφόσον:

- το τελωνείο ή η υπηρεσία που αναφέρει το άρθρο 6, παράγραφος 1, έχει ενημερωθεί, εντός της προθεσμίας της παραγράφου 1, για την παραπομπή του θέματος στην αρχή την αρμόδια να αποφασίσει επί της ουσίας, όπως προβλέπεται από την παράγραφο 1,

- κατά τη λήξη της προθεσμίας αυτής, η εξουσιοδοτημένη προς τούτο αρχή δεν έχει επιβάλει συντηρητικά μέτρα,
- έχουν ολοκληρωθεί όλες οι τελωνειακές διατυπώσεις.»

14 Τέλος, το άρθρο 9, παράγραφος 3, του κανονισμού προβλέπει τα εξής:

«Η ενδεχόμενη αστική ευθύνη του κατόχου του δικαιώματος διέπεται από το δικαίωμα του κράτους μέλους στο οποίο τα εν λόγω εμπορεύματα τελούν σε μια των καταστάσεων του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α'.»

Η σουηδική νομοθεσία

15 Από το άρθρο 2, πρώτο εδάφιο, του κεφαλαίου 9 του sekretesslagen (1980:100) (σουηδικού νόμου του 1980 για την προστασία των δεδομένων) προκύπτει ότι οι πληροφορίες σχετικά με την προσωπική ή οικονομική κατάσταση ενός ιδιώτη που λαμβάνονται στο πλαίσιο του τελωνειακού ελέγχου, υπό την επιφύλαξη ορισμένων εξαιρέσεων που δεν αφορούν την παρούσα υπόθεση, καλύπτονται από το απόρρητο. Το άρθρο 2, δεύτερο εδάφιο, του sekretesslagen, το οποίο παραπέμπει στο άρθρο 1 του ίδιου νόμου, προβλέπει ωστόσο ότι οι πληροφορίες που λαμβάνονται στο πλαίσιο του τελωνειακού ελέγχου μπορούν να κοινολογούνται εφόσον είναι αποδεδειγμένο ότι ο ιδιώτης τον οποίον αφορά ο έλεγχος δεν θα υποστεί ζημία εκ της κοινολόγησής.

Η διαφορά της κύριας δίκης

- 16 Στις 16 Φεβρουαρίου 1998 το τελωνείο της Arlanda (Στοκχόλμη) αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4 του κανονισμού, να αναστείλει τη θέση ορισμένων εμπορευμάτων σε ελεύθερη κυκλοφορία και πληροφόρησε την Adidas AG ότι ενδεχομένως έφεραν σήμα κατά παραποίησηση/απομίμηση του κατατεθειμένου σήματος Adidas.
- 17 Ένας εκπρόσωπος της Adidas Sverige AB, θυγατρικής της Adidas AG, επιθεώρησε τα εμπορεύματα και διαπίστωσε ότι επρόκειτο περί παραποιήσεως/απομιμήσεως. Η Adidas AG υπέβαλε αίτηση επεμβάσεως σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού. Η γενική διεύθυνση τελωνείων αποφάσισε να δεχθεί την αίτηση στις 17 Φεβρουαρίου 1998.
- 18 Κατ' εφαρμογήν του κανονισμού, τα εμπορεύματα δεσμεύθηκαν μέχρι και τις 17 Μαρτίου 1998. Μετά την ημερομηνία εκείνη, οι τελωνειακές αρχές θεώρησαν ότι δεν μπορούσαν πλέον νομίμως να διατηρούν δεσμευμένα τα εμπορεύματα διότι η Adidas AG δεν είχε υποβάλει την υπόθεση στην κρίση τακτικού δικαστηρίου.
- 19 Δεδομένου ότι η Adidas AG δεν γνώριζε ούτε τον διασαφητή ούτε τον δηλωθέντα ως παραλήπτη των εμπορευμάτων, ζήτησε πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα του δευτέρου, προκειμένου να καταθέσει αγωγή εις βάρος του. Το τελωνείο της Arlanda απέρριψε την αίτηση αυτή δυνάμει του άρθρου 2 του κεφαλαίου 9 του sekretesslagen.
- 20 Η Adidas AG άσκησε προσφυγή κατά της αρνήσεως αυτής ενώπιον του Kammarrätten i Stockholm. Ισχυρίστηκε ότι, για να είναι σε θέση να υποβάλει την υπόθεση στην κρίση τακτικού δικαστηρίου, έπρεπε πρώτα να λάβει πληροφορίες για τον παραλήπτη των εμπορευμάτων.

21 Το Kammarrätten επισήμανε ότι, δεδομένου ότι η κοινολόγηση των πληροφοριών που ζήτησε η Adidas AG μπορούσε να ζημιώσει τον παραλήπτη των εμπορευμάτων, ο sekretesslagen απαγόρευε στο τελωνείο της Arlanda να γνωστοποιήσει τις πληροφορίες που διέθετε.

22 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Kammarrätten i Stockholm αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και υπέβαλε στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Απαγορεύει ο κανονισμός (ΕΚ) 3295/94 του Συμβουλίου, τους εθνικούς κανόνες δικαίου κατά τους οποίους δεν μπορούν να γνωστοποιηθούν στους δικαιούχους σήματος τα ονόματα των διασαφητών ή των παραληπτών εισαγομένων εμπορευμάτων, επί των οποίων οι δικαιούχοι του σήματος έχουν διαπιστώσει την ύπαρξη παραποιήσεως/απομμήσεως αυτού;»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

23 Υπενθυμίζεται, κατ' αρχάς, η παγία νομολογία του Δικαστηρίου κατά την οποία, για την ερμηνεία μιας διατάξεως του κοινοτικού δικαίου πρέπει να λαμβάνεται υπόψη όχι μόνον το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται και οι στόχοι που επιδιώκονται με τη ρύθμιση της οποίας αποτελεί μέρος (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 17ης Νοεμβρίου 1983, 292/82, Merck, Συλλογή 1983, σ. 3781, σκέψη 12, και της 21ης Φεβρουαρίου 1984, 337/82, St. Nikolaus Brenneri, Συλλογή 1984, σ. 1051, σκέψη 10).

24 Στη συνέχεια, επισημαίνεται ότι, οσάκις μια διάταξη του κοινοτικού δικαίου επιδέχεται πλείονες ερμηνείες, από τις οποίες μία μόνον μπορεί να διασφαλίσει την πρακτική αποτελεσματικότητα της εν λόγω διατάξεως, πρέπει να προτιμηθεί η ερμηνεία αυτή (βλ., στο πνεύμα αυτό, απόφαση της 22ας Σεπτεμβρίου 1988, 187/87, Ομόσπονδο κράτος του Σάαρ κ.λπ., Συλλογή 1988, σ. 5013, σκέψη 19).

- 25 Τέλος, οσάκις η εφαρμογή ενός κοινοτικού κανονισμού απόκειται στις εθνικές αρχές, όπως συμβαίνει με τον κανονισμό 3295/94, η προσφυγή στους εθνικούς κανόνες δεν είναι δυνατή παρά μόνον κατά το αναγκαίο για την ορθή εφαρμογή του εν λόγω κανονισμού μέτρο και καθόσον τούτο δεν θίγει το πεδίο εφαρμογής και την αποτελεσματικότητά του (βλ. απόφαση της 6ης Μαΐου 1982, 146/81, 192/81 και 193/81, BayWa κ.λπ., Συλλογή 1982, σ. 1503, σκέψη 29). Αυτά τα εθνικά μέτρα πρέπει, εν γένει, ακριβώς λόγω των υποχρεώσεων που θεσπίζει το άρθρο 5 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 10 ΕΚ), να διευκολύνουν την εφαρμογή του κοινοτικού κανονισμού και να μην εμποδίζουν την εκτέλεσή του (βλ., στο πνεύμα αυτό, απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 1970, 30/70, Scheer, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 637, σκέψη 8).
- 26 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, αφενός, για να παρεμποδισθεί με κάθε μέσον η διάθεση στην αγορά εμπορευμάτων που φέρουν σήμα κατά παραποίηση/απομίμηση και πειρατικών εμπορευμάτων, ο κανονισμός απονέμει έναν ουσιώδη ρόλο στον φορέα του δικαιώματος. Συγκεκριμένα, από τα άρθρα 3 και 4 του κανονισμού προκύπτει ότι η δέσμευση των εμπορευμάτων από τις τελωνειακές αρχές εξαρτάται, κατ' αρχήν, από την εκ μέρους του φορέα αυτού υποβολή αιτήσεως. Αφετέρου, η οριστική καταδίκη των πρακτικών αυτών από την εθνική αρχή που είναι αρμόδια να αποφανθεί επί της ουσίας της υποθέσεως προϋποθέτει την προσφυγή στην αρχή αυτή εκ μέρους του φορέα του δικαιώματος. Ελλείψει τέτοιας προσφυγής από τον φορέα του δικαιώματος, το μέτρο που συνίσταται στην αναστολή της χορηγήσεως αδείας παραλαβής ή στη δέσμευση των εμπορευμάτων, παύει να παράγει αποτελέσματα εντός σύντομης προθεσμίας, σύμφωνα με το άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού.
- 27 Κατά συνέπεια, η αποτελεσματική εφαρμογή του κανονισμού εξαρτάται άμεσα από τις πληροφορίες που παρέχονται στον φορέα του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας. Πράγματι, αν η ταυτότητα του διασαφηνή και/ή του παραλήπτη των εμπορευμάτων δεν μπορεί να του γνωστοποιηθεί, του είναι αδύνατον, στην πράξη, να προσφύγει στην αρμόδια εθνική αρχή.

- 28 Υπό τις συνθήκες αυτές η παραπομπή που διαλαμβάνει το άρθρο 6, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού στις εθνικές διατάξεις περί προστασίας των πληροφοριών προσωπικού χαρακτήρα και του εμπορικού, βιομηχανικού και διοικητικού απορρήτου δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι επιτρέπει την παρεμπόδιση της γνωστοποίησεως στον φορέα του δικαιώματος των αναγκαίων πληροφοριών για την προώσπιση των συμφερόντων του.
- 29 Εξάλλου, επισημαίνεται ότι πλείονες διατάξεις του κανονισμού σκοπούν στην προστασία του διασαφητή και του παραλήπτη των υποβληθέντων στον έλεγχο εμπορευμάτων ώστε να αποφεύγεται η πρόκληση ζημίας στα πρόσωπα αυτά λόγω της γνωστοποίησεως του ονόματος και της διευθύνσεώς τους στον φορέα του δικαιώματος.
- 30 Κατ' αρχάς, οσάκις ένα τελωνείο διαπιστώνει ότι τα ελεγχθέντα εμπορεύματα ανταποκρίνονται στην περιγραφή των εμπορευμάτων που φέρουν σήμα κατά παραποίηση/απομίμηση ή των πειρατικών, ενημερώνει αμέσως συναφώς των διασαφητή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο του κανονισμού. Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού, ο κύριος, ο εισαγωγέας ή ο παραλήπτης των εμπορευμάτων μπορεί να επιτύχει την παραλαβή των εμπορευμάτων αυτών ή την αποδέσμευσή τους, μέσω της σύστασης ασφαλείας.
- 31 Περαιτέρω, από το άρθρο 6, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού προκύπτει ότι ο φορέας του δικαιώματος μπορεί να χρησιμοποιήσει τα στοιχεία που

του γνωστοποίησε το τελωνείο μόνο για να προσφύγει στην αρχή που είναι αρμόδια να αποφανθεί επί της ουσίας. Αν τα στοιχεία αυτά χρησιμοποιηθούν για άλλους σκοπούς, ο φορέας του δικαιώματος ευθύνεται βάσει του δικαίου του κράτους μέλους στο οποίο βρίσκονται τα επίμαχα εμπορεύματα, σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 3, του κανονισμού.

- 32 Τέλος, η αποκατάσταση της ζημίας που οφείλεται στην παράνομη χρήση των στοιχείων ή κάθε άλλη ζημία την οποία ενδεχομένως υπέστη ο διασαφητής ή ο παραλήπτης των εμπορευμάτων διευκολύνεται λόγω του ότι τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλουν τη σύσταση εγγυήσεως στον φορέα του δικαιώματος δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 6, του κανονισμού.
- 33 Βάσει των ανωτέρω σκέψεων, στο αιτούν δικαστήριο πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι ο κανονισμός έχει την έννοια ότι απαγορεύει τον εθνικό κανόνα δικαίου κατά τον οποίο δεν μπορεί να γνωστοποιηθεί στον δικαιούχο σήματος το όνομα του διασαφητή ή του παραλήπτη εισαγομένων εμπορευμάτων, επί των οποίων ο δικαιούχος του σήματος έχει διαπιστώσει την ύπαρξη παραποίησης/απομιμήσεως αυτού.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 34 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Βελγική και η Ιταλική Κυβέρνηση, καθώς και η Επιτροπή, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με απόφαση της 16ης Ιουνίου 1998 το Kammarrätten i Stockholm, αποφαινεται:

Ο κανονισμός (ΕΚ) 3295/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, περί μέτρων απαγόρευσης της ελεύθερης κυκλοφορίας της εξαγωγής, της επανεξαγωγής και της υπαγωγής υπό καθεστώς αναστολής των εμπορευμάτων παραποίησης/απομίμησης και των αναπαραχθέντων χωρίς άδεια (πειρατικών), έχει την έννοια ότι απαγορεύει τον εθνικό κανόνα δικαίου κατά τον οποίο δεν μπορεί να γνωστοποιηθεί στον δικαιούχο σήματος το όνομα του διασαφητή ή του παραλήπτη εισαγομένων εμπορευμάτων, επί των οποίων ο δικαιούχος του σήματος έχει διαπιστώσει την ύπαρξη παραποιήσεως/απομιμήσεως αυτού.

Edward

Moitinho de Almeida

Gulmann

Puissochet

Wathelet

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Οκτωβρίου 1999.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

R. Grass

D. A. O. Edward